Тарас Григорьевич Шевченко ,

Заповіт

Як умру, то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широкого,
На Вкраїні милій,
Щоб лани широкополі,
І Дніпро, і кручі
Було видно, було чути,
Як реве ревучий.

Як понесе з України
У синєє море
Кров ворожу... отоді я
І лани і гори –
Все покину і полину
До самого Бога
Молитися ... а до того
Я не знаю Бога.

...

Тарас Григорьевич Шевченко ,

Testamento

tradukita de Ludmila Novikova

Kiam mortos mi, amikoj,
Mian tombon faru
En la stepo larĝe vasta
De Ukrajno kara.
Por ke vidu mi la valojn,
Dnepron, krutajn bordojn,
Por ke aŭdu mi muĝantajn
Pro impeto ondojn.

Kiam sangon malamikan
For de l' ter' Patria
Portos ili al la maro,
Eltombiĝos mi ja.
Lasos ĉion kaj al Dio
Portos mian pion,
Preĝos verve... Sed ĝis tio
Mi ne scias Dion!

...

Тарас Григорьевич Шевченко ,

Das Vermächtnis

tradukita de Iwan Franko

Wenn ich sterbe, so bestattet
Mich auf eines Kurhans Zinne,
Mitten in der breiten Steppe
Der geliebten Ukraine, –
Daß ich grenzenlose Felder
Und den Dnipr und seine Schnellen
Sehen kann und hören möge
Das Gebraus der großen Wellen.

Wenn sie von der Ukraine
Schwemmen fort ins Meer und schleppen
Feindesblut und Feindesleichen,
Dann verlass' ich Berg und Steppen,
Schwinge bis zum Gott empor mich
Von dem Sturme hingerissen
Um zu beten, – doch bis dahin
Will von keinem Gott ich wissen.

...

Тарас Григорьевич Шевченко ,

Завещание

tradukita de А. Пустогаров

Увезите в Украину,
когда смерть застанет,
и в степи похороните
меня на кургане.
Чтоб поля широко стлались,
чтобы Днепр и кручи
мог я видеть, мог я слышать
его рев тягучий.

Понесет он с Украины
в синее море
вражью кровь - тогда покину
и поля и горы
и отправлюсь прямо к Богу
и молиться стану.
А до этого мне Бога
видеть рано.

...

Поховайте та вставайте,
Кайдани порвіте
І вражою злою кров'ю
Волю окропіте.
І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом.

Tombon faru kaj ekstaru,
Ŝiru ĉenan feron
Kaj aspergu per tirana
Sango la liberon!
Kaj en nova familio,
La libera, forta,
Ne forgesu rememori
Min per danko vorta!

Ja, begrabt mich und erhebt euch,
Und zersprenget eure Ketten,
Und mit schlimmem Feindesblute
Möge sich die Freiheit röten!
Und am Tag, der euch die Freiheit
Und Verbrüderung wird schenken,
Möget ihr mit einem stillen,
Guten Worte mein gedenken.

Хороните и вставайте,
цепи разорвите,
злою вражьей кровью
волю освятите.
И тогда в семье раздольной,
семье вольной, новой
помяните и меня вы
незлым тихим словом.

Verkinto de tiu ĉi ukraina poemo estas Тарас Григорьевич Шевченко *(*1814-02-25 – †1861-02-26).*

Arg-955-1924 (2014-01-03 14:01:34)

Tiu ĉi poemo troviĝas en `http://www.stihi.ru/2008/09/30/1408`.

Traduko de la ukraina poemo "Заповіт" de Тарас Григорьевич Шевченко *(*1814-02-25 – †1861-02-26) en Esperanton de Ludmila Novikova.*

Arg-955-1934 (2014-01-04 16:34:27)

Traduko de la ukraina poemo "Заповіт" de Тарас Григорьевич Шевченко *(*1814-02-25 – †1861-02-26) en la Germanan de* Iwan Franko *(*1856-08-27 – †1916-05-28).*

Arg-955-1935 (2014-01-03 14:19:49)

Tiu ĉi poem-germanigo troviĝas en la retejo `http://de.wikisource.org/wiki/Das_VermГhchtnis_(Schewtschenko)`. *Pri la tradukinto vidu la retejon* `http://de.wikisource.org/wiki/Iwan_Franko`.

Traduko de la ukraina poemo "Заповіт" de Тарас Григорьевич Шевченко *(*1814-02-25 – †1861-02-26) en la Rusan de A. Пустогаров.*

Arg-955-1925 (2014-01-03 14:08:34)

Tiu ĉi poem-rusigo troviĝas en `http://www.stihi.ru/2008/09/30/1408`.